

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
SZÉCHENYI-UTCZA 45. — WAGNER ÉS SZELÉNYI NYOMDA.
A LAP MEGJELEN MINDEN SZERDÁN ÉS SZOMBATON.

Felelős szerkesztő:
RUTIKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 5 frt. Félévre 2-50 frt. Negyedévre 1-25 frt.
Egyes szám ára 7 kr.

Excelsior? Inferior!

(T.) Kutatok a világtörténelemben és nem találok példát az 1898-ik évi magyar nemzetéhez hasonlót. Erkölcsben, jellemben sülyedtek más népek, más országok is; a szolgaság jármát felvették más nemzetek is. De nem történt meg soha seholy, hogy egy nemzet józanul magát ámsítsa; önönmagának felültetésére ürügyet keressen; okokért kutasson, hogy tudva magamagát csalja meg és maga gyűjtsön szemenszedett hazugságokat saját igazainak, jogainak, életének, létének a megsemmisítésére.

Megalkották az 1867-iki törvényt. Beiktatták az alaptörvények közé. Elneveztek kiegyezésnek. A gondviselés sugalmazta, a bölcsesség hozta, — így mondták. Meg kell tartani a legridegebb konzervativizmussal, — így hirdették. Sem hozzáadni. sem belőle elvenni, még csak magyarítani sem engedték. Apponyit megátkozták, mivelhogy olyasmit olvasott ki a törvényből, a mit ők is láttak, de nem értettek.

A függetlenségi párt ostrom alá fogta ezt a törvényt, ezt a kiegyezést. A függetlenségi pártnak a fejedelem közöségén kívül más közös ügy Ausztriával nem kellett.

Harmincz esztendeig hirdette a függetlenségi párt, hogy az a törvény rossz. Harmincz esztendeig bizonykodott a mindenkor kormánypárt, hogy az a törvény jó.

Azzal az innen jó, onnan rossz törvénnyel megértük a Bánffy Dezső kormányzatát.

Mikor annak az innen jó, onnan rossz törvénynek a kvótára, a kereskedelmi és vámügyekre vonatkozó s tiz évenként az *alkotmányos* Ausztriával megújítandó része lejárában volt, a mindenkor kormányok mindent elkövettek ugyan, hogy többségüket biztosítsák, de falánk, a magyar nemzet testébe vérig furakodott testvér vágyainak fékezésére észszerűleg megengedték, hogy az ellenzék jelentékeny számban képezze a hátvédet.

Bánffy Dezső nem így tett. Bánffy Dezső összemorzsolta a magyar ellenzékét. Nem rajta mult, hogy Apponyi, hogy Horánszky, ez a két tévelygő politikus, ez a két ismeretlen nagyság bejutott abba a parlamentbe, melyben ész. erő és akarat csak egy van: a nagy Bánffy Dezsőé.

Hát a Bánffy Dezső kormányzata alatt esett meg, hogy nem az ellenzékben kiirtott és Bánffy Dezső eszével gondolkozó, akaratával cselekedő magyar szolgahad, függetlenségi párt, hanem az osztrák vérszipoly akasztotta meg a 67-es teherhordó szekérnek a kerekét.

A mint azt Kossuth Lajos megjövendölte.

És most következik a világtörténelemben páratlan csoda!

Dehogy is az, a mit Kossuth Lajos megjövendölte. Hisz az a tények, hisz az a történelem kérlelhetetlen logikája lett volna!

Az tudniillik, hogy ha az osztráknak nem kell a kiegyezés, hát nekünk még kevésbé kell. Hogy a miért négyszáz év óta annyi vért ontottunk, a miért annyi hős nemzeti vértanu szenvedett kinos halált: most érett gyümölcsként az ölünkbe hull.

Az tudniillik, a mit a kormánypárt mindig füleinkbe sugott. Hogy hiszen egyet akarunk mindannyian: az ország függetlenségét. De várjunk a kedvező alkalomra.

Az tudniillik, hogy nem a függetlenségi párt, de a kigunyolt Bánffy Dezső s a pénzen vásároltnak hirdetett többség áll elő: ime, tettek az akarat, miénk a dicsőség!

Mindez nem lett volna csoda, csak az eseményeknek olyan logikája, mely néha kineveti az elméletet.

De még az is természetes számba menne, hogy mikor az osztrákok csódbé juttatják a 67-es kiegyezést: Bánffyk csak azért is fenn kívánják tartani. Ilyen magyarokat történelmünk minden korszaka fel tud mutatni — ad majorem Austriae gloriam!

Hanem az a páratlan csoda ime ez:

Az osztrákok sztrájkolnak a 67-es kiegyezéssel szemben. A függetlenségi párt, — jól tessék megérteni: *a függetlenségi párt* — melynek sine qua non programja a 67-es kiegyezés megdöntése s a perszonális unio: nem kapja fel az eléje dobott keztyűt, nem fú harczi riadót minden vonalon, nem bontja ki zaszlaját, nem indul a recsegő, a ropogó közös-ügyes alkotmány megdöntésére, hanem ő, a *függetlenségi párt*, kezébe veszi a 67-es kiegyezési törvényt és hirdeti és kívánja és követeli, hogy *a törvényt meg kell tartani*.

Azt kellene hinnünk, hogy a függetlenségi párt erre a csodálatos magatar-

tására végigzug a taps a kormánypárt sorain a Kárpátoktól Adriáig. Azt kellene hinnünk, hogy onnan felülről elhangzik a mondás: ezek az én kedves fiaim, kikben nekem kedvem telik.

Korántsem. Bánffy Dezső és millionárius hadai azt a felmutatott, azt a szentesített törvényt, melyről csak imént hirdették, hogy a legridegebb konzervativizmussal fentartandó, bemagyarazzák, kimagyarazzák. félrelökik. Bölcs Deák Ferenczből csinálnak bolond Deák Ferenczet; meg-rágalmaznak a nagy férfit azzal, hogy az ő törvénye ekként szól: ha az *alkotmányos* Ausztriával *közösen* nem tudunk *közös* vámterületet létrehozni, hát akkor a *nem* alkotmányos Ausztriával *önállóan* kell megcsinálni a *közös* vámterületet.

És a mikor az osztrákok parlamentben és utcán összeverekesznek, mikor a Wacht am Rheint éneklük, mikor a Burg falait döngetik, mikor a kiegyezés újból való megkötését lehetetlenné teszik, mikor az egész világot megrendítő fekete gyász alkalmából tarka vigalmat csapnak: nem a talpig lojalis Magyarországnak, nem a szentesített törvény megtartását kívánó függetlenségi pártnak, hanem, a Lueger ur hiresztelése szerint, Bécsnek szól a szózat: ezek az én kedves fiaim! A páratlanok!

Sőt nem csak Lueger, hanem Bánffy Dezsőék is hiresztelik, hogy ne kívánjuk a Deák Ferencz valódi alkotásának megtartását, ne kívánjuk a hamisítatlan törvény végrehajtását, mert a *király megharagudnék érte*.

Hallod ezt királyunk itt a földön? Látod ezt királynéknak onnan a magasból?

Deák Ferenczet ne kérdjük.

Deák Ferencz — Bánffy.

Ők mondják.

Inferior!

A szövetségi törvény és a falusi nép.

A hazai hitelszövetkezetek kongresszusa által majd hogy nem egy évtizedig folyton sürgetett *szövetségi törvény* végre-valahára az őszszel életbelép. A ki a kisiparos és kigazdaság hitelviszonyai tekintetében tájékozott, osztja bizonyára azt a nézetet, hogy ez a törvény nem sorozható azon sablonos törvényalkotások közé, melyek többnyire csak papíron maradnak és végre nem hajthatók. Ez a törvény reális alapokra

van fektetve és ha a központi vezetés ahhoz értő kezekbe kerül, orvosolni fogja némileg a fennforgó s a nemzet zömének életerejét mélyen érintő bajokat.

A szövetkezetekre nagy föladat vár még Magyarországon s nem kételkedhetünk azon, hogy e feladat megoldásával a társadalmi rend és béke helyreállítása és a kisiparos és kisközgazdasági általános elégedetlenségének mérséklése fog bekövetkezni akkor, ha az az érdeklődés, mely a törvény tárgyalásakor törvényhozást és társadalmat egyaránt betöltött, nem lohad.

A törvény végrehajtási utasításain mostanában dolgoznak a miniszteriumban. Kiszivárgott hírek szerint a végrehajtási utasításokban a miniszter sok tekintetben letér arról az utról, melyet a törvényhozás a javaslat tárgyalásakor kijelölt. A törvényhozó testület intenciói nem birják — úgy látszik — ellensúlyozni a bürokratikus felfogást, melynek, sajnos, valamennyi miniszteriumunk rabja. Nagy kontroverzia készül a megalkotandó központ és a ma már létező szövetkezetek közt, melyeknek száma ma már az 500-at megközelíti, mintegy 7 millió alaptőkével. Ha a fölmerült ellentéteket valamiképen kisimitani nem sikerül, a régi szövetkezetek merev magatartása biztosra vehető; tartanak ugyanis attól, hogy az új központba való belépéssel kockára teszik az eddig elért eredményeket és sikereket.

Sikerülni fog-e a pénzügyminiszternek elsimitani az ellentéteket, a közel jövő mutatja meg. Tény azonban, hogy ha a miniszter végre akarja hajtani a törvényt, a mi kötelessége és nem akarja a papíron maradt törvényalkotások lomtárába

helyezni, engednie kell bürokratikus felfogásából, mert elvégre is megszívlelendő dolog egy ilyen kezdő vállalkozásnál, ha az óriási alapvagyonnal és nagy erkölcsi erővel, súlyljal rendelkező fennálló szövetkezetek támogatása is hozzájárul a csecsemő-korát élő intézmény megizmosodásához.

Különösen a falvakban lakó népet érinti az a kiszivárgott hír is a törvényrendeleteit és utasításait lázasan gyártó miniszteriumból, hogy a kisközségek helyzete tekintetbe alig vétetik a szövetkezetek alakításánál. Pedig a ki ismeri a községek helyzetét, annak be kell látnia, hogy azok a szövetkezeti felkarolásra jobban rá vannak szorulva, mint a városok. Nem nagyon kell bizonyítani az állítást. Temérdek példa van rá s elég egyet említeni, hogy a falusi gazdának a kölcsönvétel ma a mellett, hogy az ügyvédi közbenjárásért kell fizetnie, rendszerint egy munkanap elvesztésébe kerül csak az első lépése is, melyet a kölcsön kieszközölése tekintetében tesz. E mellett még számba jön az is, hogy egy napig gazdaságától távol van, lovait sem használhatja gazdaságában stb. A falusi gazda, ha fölvesz 200 frt kölcsönt, az 33 frtra olvad le, mire kézhez kaphatja és a mellett még párszor el kell mennie a városba s e czímen is sokat elmulaszt, mert ő maga ez idő alatt dolgozott volna, lovaival nyomtathatott volna stb. Elképzelhető tehát, hogy hányas kamatot fizet ekként a falusi gazda a fölvetett kölcsön után, ha beleszámítjuk készpénzértékben a munkamulasztást is. Természetesen másként alakulna a dolog, ha volna az egyes községekben fiókszövetkezet, a hova könnyen eljuthatna és nem egy

napi idővesztéssel járna a gazda hitel-művelete lebonyolítása végett.

Persze, a pénzügyminiszteriumban nem ismerik a falusi ember helyzetét, annak bajával nem is törődhetnek. Nagy gyümölcsöt hajtó munkát végeznének a gazdakörök is, ha kebelükben ily szövetkezeteket létesítenének. Vének volna megvárni a miniszter kezdeményezését, nem jut abból a falvaknak ugy sem.

De nem annyira a szövetkezeti eszmének a hitelre vonatkozó része az, melyre utalni kell, mint inkább a fogyasztás és értékesítés az, melynek lebonyolítása végett a falu népének szövetkezetté tömörülése kívánatos. A falun alakuló értékesítési szövetkezet egy közös magtárba hordhatná be gazdasági terményeit: búzát, kukoriczát stb. és közös rostán áteresztve, nagyobb mennyiséget dobhatna egyszerre piacra vagy vonhatna el attól és így befolyással lehetne az árakra is. Nem új dolog, a nyugoti államokban nagyon jól prosperálnak az ilyfajta szövetkezetek! a szövetkezők tengernyi időt, fáradságot takarítanak meg ekképen, sőt jobb árakat is kapnak. Az erdélyi szászok példájára utalhatni, a kik közös pinczét tartanak fenn, oda hordják a termést és kivárik a jobb árakat, akkor bocsájtják áruba a termést, melynek árát akként osztják fel egymás közt, a mily arányban a bort a közös pinczébe hordták. Hangzik persze az ellenvetés, hogy mennyi galibára ad okot ez a közösködés, de a kezdet nehézségeivel meg kell küzdeni és ha meg tudják csinálni a szászok, a németországi bauer-nép és más nemzetek parasztagzái, mért ne tudná megtörni a magyar gazdember is ezt a kemény diót, hisz a

TÁRCZA.

Zöld mezőben.

Zöld mezőben, virágos rét közt járok,

Csokolódnak előttem a virágok.

Ugy simulnak egymáshoz, mint mikor te

Hőn dobogó kebelemre borulsz le.

Rét közepén csörgő patak fut végig,

Ezüst habja csillogva néz az égig.

Visszanéz rá a fényes nap úgy épen:

Mint én szemed ragyogó szép tükrében . . .

Rét szélben hűvös árnyas zöld berek,

Egyik fáján két kis madár csicsereg.

Hű szerelmet esküdöznek ők is tán!

Mint én neked egy szép tavaszéjszakán?

Hej ez a táj engemet mint boldogit,

Minden, minden hű szerelmünk képe itt.

Jer galambom s mint a szálló fellegek:

Repülje át boldogságunk az eget.

Berecz György.

A nagymama iróasztala.

Irta: Tóth Pál.

Még magam előtt látom nagyanyám nyájas kis szobáját, melyben, mint gyermek, oly örömmel játszottam, a régi diványt a magas támlával, a karosszéket a barna, kissé kopott bőrrel, a melyben délutánoként rendszeren aludni szokott, a kerek asztalt, melyet unokái számára oly szívesen terített meg és a falon függő fekete keretű képeket.

Minden kedves volt nekem ebben a szobában, csak egyetlenegy butor nem tetszett teljességgel s ez a nagymama iróasztala volt.

És ez a legfőbb helyen állott a falnál, fellelte függött nagyatyám arcsképe; itt ült nagyanyám rendszeren, ha hozzamentem. Milyen csunya asztal volt ez, milyen esetlenek lábai, mily nagy, idomtalan az egész s a barna fanak, a melyből készítve volt, már rég rem volt semmi fénye. Gyakran sóhajtottam magamban, ha ránéztem arra, mely oly sok helyet foglalt el a szobában. Ma sokáig időztem itt és sohasem volt visszataszítóbb ez a régi butor előttem. Itt-ott már a szűz ette, sárgás liszttel porozva be azt, oldalán fekete vonalak voltak huzva s ezek közt számjegyek fölírva. A lakatosmunka is sok helyen már javítva volt, a rézfogantyú megkopva teljesen, szóval egész

megvetéssel fordítottam hátat a nagy lomnak, midőn nagyanyám a szobába lépett.

„Nagymama,“ szalasztottam ki a számon, „hallod, hogy a favágók az udvaron fűrészelnék és fat vágnak? add oda már ezt az iróasztalt is nekik, hadd vágják föl a a tűzre.“

Nagyanyám rám nézett komolyan az ő felejthetetlen szép szemével — igen jól ismertem ezt a tekintetet és tudtam, hogy ez rám nézve büntetés vala. Ez előtt a tekintet előtt kénytelen voltam szememet lesütni, annyira hatott reám. Ma is úgy akaratlanul tettem ezt. Annak tudata nélkül, hogy én valami illetlent, sértőt mondtam, vagy tettem volna. S bizonyára abban semmi rossz, semmi bűn nincs, hogy nekem az iróasztal nem tetszik.

A komoly pillantást nem követte feddő szó, a mitől úgy féltem; ellenkezőleg, a jó nagymama szeliden megsimogatta arcomat és mondá: „Gyermekem, most te nekem nagy fájdalmat okoztál, de öntudatlanul, mert nem tudod, mily becses én előttem ez az iróasztal és . . . ülj le csak mellém, egy történetet fogok neked erről elbeszélni.“

Történetet! Ez nagy szó volt a nagymama szájában! — ki értett ahhoz jobban, mint ő? Ha beszélt valamit, lestük a szót az ajakáról; most is hangoz örömköltésba akartam kitörni, de nem birtam, — valami elnyomott. „Fájdalmat okoztál!“ így szólt

magyar gazdaember józanabb felfogása a világ bármely gazdálkodó népénél. Ha a német és francia kisgazdánál ily intézmények jól beváltak és sok-sok pénzt tudtak megtakarítani csak a közvetítési díj czimén is azon szövetkezetek tagjaik részére, mért ne tudná megtenni ezt a magyar gazdanép is. A szövetkezeti törvénytől, sajnos, ugy sem sokat várhat az Alföld tanya-nepe.

Karczolatok.

— A t. Házból. —

A magyar nép hálás; ajkára veszi kicsiny-ségének épen úgy, mint nagyságának neveit, tetteit s megörökíti azokat egy-egy nótában. Megéneklé a hazafiakat, dalba foglalja zsarolói, hóhérjai neveit is; elnótázik az alföldi betyárról, rablóról, szegénylegényről és — *miniszterelnökről*. És szerte e széles hazában hangzik a nóta:

Bánffy Dezső azt üzenté:
Elfogyott a napirendje.
Ha még egyszer azt üzeni,
Akkor neki el kell menni,
Eljön a magyar szabadság,
Eljön a haza!

És mennyi őszinteség nyilatkozik meg e dalban; mily következetesen hirdeti, hogy a szabadság, haza, csak úgy élhet, ha *Bánffy megy*; de valóságos ujmutatása is volna az a sorsnak, hogy annak az embernek, ki Kossuth Lajos temetésére nem tudott — mert *nem akart* — menni, a Kossuth nóta dallama mellett *kelljen* majd mennie!

No, hogy még becses személye nem megy, legalább a kedve ment el egy kissé a keddi országgyűlésen; annál szerencsésebb volt azonban *Perczel*. Hogy is ne, mikor a választási reform interpellációjára adott feleletében a választások előnyös *anyagi* oldaláról tartott böles prédikációt a tisztelt bizottsági tag uraknak!

De a koczka fordul s később már áhítattal hallgatják a miniszterelnököt a muszka-czár lefegyverzési eszméjéről mondott kijelentéseiben. Nagyszerű eszme is az, érdemes arra, hogy — ujabbi 50 millióval emeltessek majd annak idején a közös hadügyi tárcza rendkívüli kiadásai, no mert igazán *rendkívüli* idöket élünk!

*

Avagy nem elég *rendkívüli* az, hogy a kereskedelmi miniszter ö nagyméltóságának — a mint a budget bizottsági tárgyalásánál mondta — a *miskolczi üzletvezetőség*nél előfordult szabálytalanságokról *nincs tudomása*?! Hja, *rendkívüli* idöket élünk!

Ellenzéki.

Megyei és városi ügyek.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselőtestülete csütörtökön *Soltész* Nagy Kálmán kir. tan., polgármester elnökle alatt közgyűlést tartott.

Napirend előtt *Papp* Lajos két interpellációt intézett elnöklő polgármesterhez, egyiket azért, hogy a zenekonzervatóriumban az ingyenes tanulók sorába jómódú család gyermekét is felvették.

Soltész Nagy Kálmán polgármester erre azt válaszolta, hogy az illető növendéknek hat kiskorú testvére van, a kiknek neveltetése özvegy édes anyjának rengeteg költségébe kerül; egyébiránt az alapítványnak az is célja, hogy lehetőleg *tehetséges* gyermekek részesüljenek a város segélyében, a szóban forgó növendék pedig kiváló zenei tehetséggel bír. Megjegyezte végül a polgármester, hogy 21 pályázó közül 12 helyet kellett betölteni, tehát nem lehetett nagyon válogatni.

A második interpelláció a *koldulás* ellen szölt. Hát annyi bizonyos, hogy a koldusok száma városunkban napról-napra szaporodik. Ez ellen azonban — miként a polgármester válaszában kijelentette — nehéz az intézkedés. Országos baj ez, mely ellen se városok, se községek nem védekezhetnek, míg

a szegényügyet országos törvénnyel nem rendezik. — *Porcs* János az ápolda kibővítését hozza javaslatba, mire *Soltész* Nagy Kálmán polgármester előadta, hogy ez a terv az ápolcai bizottságban már beszéd tárgyát képezte s ez iránt ott már javaslat készült.

A közgyűlés a polgármesternek mindkét interpellációra adott válaszát helyeslő tudomásul vette.

A jövő évben a képviselőtestületnek 50 rendes és 20 póttag mandátuma lejárván, a választók névsorának összeírására *Kozma Elek*, *Sugár Gyula*, *Wächtler Adolf*, *Ujházy Kálmán* és *Friedman Károly* képviselők közül álló bizottság kiküldetett.

Ezután a közevetvám és helypénzszedési jog bérletére vonatkozó árverési feltételeket alkotta meg a közgyűlés, mely szerint a közevetvám évi bérlete *23.562* frtban, a helypénzszedési jogé *18.000* frtban állapított meg. Az árverési feltételek egyéb részeiben *Bizony Ákos*, *Lichtenstein József*, *Kozma Elek*, *Pataki Sándor* és *Friedman Gyula* felszólalásai után elfogadtattak.

A házi szemét kihordása ügyében a közgyűlés utasította a polgármestert, hogy saját hatáskörében az abnormis állapotokat szüntesse be és a szerződést *Lóvynével*, a jelenlegi vállalkozóval lehetőleg rövid idő alatt bontsa föl.

Végül a polgármester bejelentette, hogy a városi pénztárt megvizsgálta s mindent rendben talált. Tudomásul szolgált.

Magunkról.

Az évnegyedek eljövételének alkal-mával tapasztalhatták olvasóink, hogy mi a *magunk érdekében* „előfizetési felhívás”-ok közlésével nagyon ritkán alkalmatlankodtunk; a *magunk javára* nem akartuk lapunknak a közérdek által igénybevett szük hasábjait lefoglalni.

Nem tettük ezt azért, mert előfizetőink folytonos szaporodása és lapunk iránt való meleg érdeklődése ezt föls-legessé tette.

ő — és én őt úgy szerettem. Székét az öreg íróasztalhoz toltá, leült és kezeit az asztalra tette. Nesz nélkül kuporodtam le lábához egy kis székre.

Most kezdé: „Midőn megboldogult nagyatyád még ifju volt s engem, mint fiatal asszonyt hazahozott, akkor mindketten szegények voltunk s a kis háztartáshoz itt is, ott is hiányzott valami. Azért nem voltunk boldogtalanok, ép kezünk volt, melylyel dolgozhattunk, ehhez vidám, jó kedélyünk és midőn nagyatyád gazdag kereszt-atyjától husz ezüst tallért kapott ajándékba, ezért ő ezt az ócska — már akkor is régi — íróasztalt vette. Hogy íróasztalunk legyen, ez volt legnagyobb kívánságunk, s örömmel vittük a pompás butort szerény szobánkba. Nagyatyád ekkor elővett egy puha bőr-darabot s hetenkint csiszolta azt szabad óraiban, úgy, hogy a fa ismét úgy fénylett, mintha új volna; azután megtisztítá a rajta levő vasat, rezet, hogy úgy ragyogott, mint az arany, a tetejére pedig új, zöld posztót szegezett. — A király sem szégyelhetne volna most a szép íróasztalt, így gondolkoz-tunk es — istennek legyen hála — sok év lefolyt felettünk és az ócska íróasztal csak derült, elégedett arcokat látott, csak vidám hangot, nevetést hallott maga körül. Isten megaldott gyermekekkel; egyik a másik után növekedett, ennek az asztalnak a lábainál járva, gagyogva és itt az oldalán, a hol

a fekete jegyeket és karczolatást látod, itt mérte meg nagyatyád az ő magasságukat évről-évre s örült, ha a legközelebbi évben nőttek és a jegyet magasabbra vehette. A jegy alá írta azután az évszámot s az ő áldott kezével egy-egy szentírásbeli helyet, az ő szerető szive érzésével.”

Megszégyenülve sütöttem le szemeimet, — ezeket a jegyeket még egy félórával ez előtt kinevettem s le akartam mosni.

Nagymama tovább folytatta: „Mondtam, hogy vidámság, jó kedély laktak a kis szobában, melyben az öreg asztal állott, melyet már akkor kedveltünk, — de később változott az idő. — Háborus idöt éltünk, nagy atyádnak el kellett menni a hazát védeni, az ellenség városunkba is benyomult és szükség és siralom volt mindenütt.”

„Könyvek tolultak szemeimből az asztal zöld posztójára, melyen leveleimet irtam nagyatyádnak s a melyben sorsomat neki elpanaszoltam, ki a távolban aggodalom és veszély közt nem feledte el az övéit, s leveleit könyvek közt olvastam s ebbe a kis fiókba rakosgattam *jazokat*; szent emlék volt ez nekem, mert nem tudhattam, hogy a jó isten gyermekeimnek atyját élve és egészségben visszahozza-e?”

„A kevés pénz, melyet megtakarítottunk, elfogyott, barátok nem jöttek segílyt nyújtani, mert az ellenség mindent szétrombolt, feldult, ipar, kereskedés megakadt, mindenki

a maga bajával volt elfoglalva. Kedves gyermekem, ekkor siralmas helyzet állott be, úgy, hogy gyermekeimnek éhezni kellett, hogy a szivem majd megszakadt. Egy délre megfőztem az utolsó darát, a mely még volt. „Lakjatok még egyszer jól!” mondám, midőn a tálat az asztalra tettem s a mint a gyermekek ettek, a legöregebb imádkozott, nem tarthattam tovább — kiszaladtam, sirtam, kezeimet tördeltem s isten segedelmét kértem.”

„Hirtelen eszembe jutott, hogy az íróasztalban van még egy régi ezüst pénz, valamikor kaptam ajándékba és megőriztem.”

„Hová lett az? kinyitom az íróasztalt, keresem a fiókokban. Nyugalanság szállott meg, mintha valami benső hang mondta volna: „csak keresd, meg fogod találni!” s bár a pénzt már régen kivettem, egyik fiókot a másik után kihuzogattam. Ekkor hirtelen valamit fényleni láttam, odanyulok s hirtelen egy zár pattant fel. Mi az? A szekrény hátulján ismét egy kis fiók. Talán a sirástól kápráznak szemeim? Nem! — arany! — igen, aranypénzek tekercsekbe szépen becsomagolva voltak ott s mellettök egy kis papírka ezzel a felirattal: „Bizzál az Úrban, ő megsegít szükséged idején?”

A nagymama elhallgatott, fényes köny-cseppek folytak le arcán s most is, mint akkor, kedves íróasztalának zöld posztójára hullottak alá. Mily egész más lett előttem

S miért ez a meleg érdeklődés?

Bizonyára azért, mert az olvasóközönség belátta, hogy lapunk immár hetedik évi fenállása óta nemes buzgalommal, fokozott lelkesedéssel küzdött ama szent eszméknek megvalósítása érdekében, melyeket programjában kijelölt s mely eszméknek végcélja: *Magyarország függetlensége, állami önállósága és szabadsága.*

Most, a hetedik év alkonyának közeledtével, bátran elmondhatjuk, hogy *megharcoltuk a hét éves háborút.* Minden év meghozta az idők méhéből a küzdelem anyagát. Nemcsak az ország közéletében, hanem szűkebb hazánkban: Borsodvármegyében is támadtak időnként zsarnokok, a kik embertelen vad-sággal támadtak minden jog és szabadság ellen, fehér rabszolgává aljasították az Isten képére teremtett, szabad gondolkozással felruházott embert.

Volt idő, midőn a vad zsarnokok elleni küzdelemben egyedül állottunk. Bátran, nemes elszántsággal harcoltunk. Velünk volt az igazság és így miénk volt a győzelem. Legyőztük a vad zsarnokokat, oltalmunkba vettük a gyengét, az üldözöttet. Kezünkben ez az iczi-piczi aczél-toll, az igazság ereje által vezéreltetve, rettegett fegyverré vált a hatalmasok előtt s becsületes védő eszközzé az önzetlenül gondolkodó közönség szemében

Az ádáz harcok tüzeiben sem feledkeztünk meg *Miskolcz város és Borsodvármegye érdekeiről.* Városunk emelkedése, fejlődése, megyénk lakosainak jóléte, szellemi és anyagi előhaladása érdekében munkálkodni mindenkor legfőbb feladatunknak tekintettük. Arra törekedtünk, hogy a városi és megyei esemé-

nyeknek, egész közéletünknek hű tükrét lássa s az ismereteket terjesztő és nemesen szórakoztató közleményeknek egész tárházát találja föl lapunkban az olvasóközönség.

S ha néha az eszmék harcában, az igaz szó kimondásában talán tulságosan is bátrak és merészek voltunk, ezt megbocsátotta nekünk úgy a közönség, mint *a kassai kir. ügyészség, mely* — mint biztos forrásból értesültünk — *lapunkat az összes felsőmagyarországi lapok között a legnagyobb elbárányattal olvassa.*

No, de nem azért emeltünk most szót, hogy magunkat dicsérjük, hanem csak azt akarjuk jelezni, hogy bennünket a *közönség folyton növekedő támogatása hatványozott munkára kötelez.* S a mennyiben belső dolgozó-társaink száma szaporodott, *lapunkat kibővítjük, új beosztással látjuk el* s azt az új évnegyed küszöbén *teljesen átalakítva* bocsátjuk az olvasóközönség elé.

Igaz, hogy lapunk új rovatbeosztása s színvonalának ilyen való emelése áldozatot kíván tőlünk, mi azonban tesszük ezt tiszta szívből *a nélkül, hogy az előfizetési árt csak egy krajczárral is emelnék,* sőt karácsonyi ajándékkul úgy a régi, mint újonnan belépő előfizetőinknek teljesen díjmentesen adjuk a *„Szabadság“ 1899. évi díszesen kiadott nagy képes naptárát.*

A *„Szabadság“* előfizetési ára:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Egész évre . . . 5 frt — kr.

Mutatványszámokkal készséggel szolgálunk.

A „Szabadság“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

most ez az asztal, mily becses, tiszteletreméltó, hogy átkaroltam ócska lábait, mintha engedelmet kérnék tőle s a kemény fát szegyenpirtól égő arczomhoz szoritottam.

„Igen“, folytató nagymama megindultan, „sohasem láttuk, ki tette azt a pénzt oda, hogy azt nagyatyád az ő szeretett övéinek szükség esetére akarta-e megőrizni, vagy arra gondolt, hogy egykor valamely idegennek segítségül szolgálhat. Természetesen oly hamar nem volt szabad elbanni a pénzzel. Mikor az öröm hatása alól valamennyire felszabadultam, a kereskedőt akartam elhívni, a kitől az asztal vettük, gondolván, hátha már akkor is benn volt a pénz, de az már meghalt, Jelentést tettem a hatóságnak, mely utasított, hogy a talált összeg a vett asztallal a miénk.“

„Igy a pénz a miénk volt, most tehát vehettem élelmiszert, küldhettem férjemnek némi segítséget, s midőn ő Isten segédelmével hozzánk egészségesen, épen visszatért, még elég volt, hogy szorgalom és munka által gyámolítva, gondtalanul éljünk mindez ideig.“

„Az ismeretlen jótévőnek sohasem fejeztük ki hálánkat; de az íróasztalnak, mely egykor, a legnemesebb szándékkal, Istennek ezt az adományát bizta, mely azt, Isten bölcs kezében, mint holt eszközt nekünk a legjobb időben adta, ennek gyakran szenteltünk még hálás pillantásokat. Az idő rá-

tette romboló kezét, de ez mit sem tesz — az első hely ebben a szobában őt illeti, ő az én kedves, szótalan és mégis oly beszédes öreg barátom.“

„Nagymama, engedj meg, hogy oly elhamarkodva beszéltem; s te kedves, jó ócska asztal, te se haragudjál reám, hogy ki akartalak vettetni és felvágatni!“ — kiálték megindult hangon.

Ez óta az óra óta már ismét az évek hosszú sora folyt le.

Nagyanyám meghalt. Szülőim szobájába vándorolt az ócska íróasztal, ott ismét első helyen volt az új butorok között. De most már nem haragudtam reá, tudtam, miért részesül oly nagy tisztességben és ha most anyám valakinek történetét elbeszélte, figyelem minden szóra, mert ez annak az órának az emléket idézte fel fájdalmasan, midőn nagyanyám lábánál ülve, azt először hallám.

Azután szeretett, jó anyám is meghalt.

„Szeretném a nagymama íróasztalát magamnak tartani“, mondám testvéreimnek.

Szívesen teljesítették kérésemet. Most is nálam van, sokkal ócskább és törékenyebb, mint akkor, midőn fel akartam vágatni az ősi íróasztalt — nekem kedves és becses — s hogy én is szívesen beszélek róla, hallottatok.

HELYI HIREK.

Október 6.

— **Felhívás** A Borsodvármegyei 1848/49. honvédek egylete, — az Aradon 1849. évi október hó 6 ik napján kivégezett tizenhárom vértanu emlékére — kegyeletes gyászünnepelet tart.

Ezen gyászünnepelet itt Miskolczon folyó 1898. évi október 6-ik napján, csütörtök reggeli 9 órakor a református új templomban alkalmi imával, — 10 órakor pedig a minorita zárdai templomban gyászmisével, — a miskolci dalárda közreműködése mellett fog megtartatni.

A magyar szabadságharcz dicső mártýrjai emlékének szentelt ezen gyászünnepeletre azon reménnyel hívjuk meg a tisztelt közönséget, hogy ebben minden hazafias érzelmű honpolgár és honleány részt veend.

Miskolczon, a Borsodvármegyei 1848/49. honvédegyelet 1898. szeptember 18-án tartott közgyűléséből.

Sassy István,
honvédegyeleti elnök.

Szobránczi Samu,
honvédegyeleti jegyző.

— **Előléptetések.** Ő felsége a király *Lyllesko* Boldizsár századost őrnagygyá, *Beck* Rudolf főhadnagyot századossá, *Schlögl* Richard hadnagyot főhadnagygyá léptette elő.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A helygymnázium a *Borsodi Byczikli Club* alapszabályait jóváhagyta.

— **Bejelentett öngyilkosság.** *Engel* Jenő Miskolczon járt a kereskedelmi iskolába, de ugylátszik, megunta a magolást és saját lábán akart járni. Kassára ment és ott kapott is valahol alkalmazást. Azonban ettől csakhamar elesett, úgy hogy a 15 éves fiú segély nélkül, teljesen egyedül állott a nagy városban. Még sokáig fáradozott, hogy valamely állásra szert tegyen, de eredménytelenül. Ebben a kétségbeesett állapotban irt Miskolczon lakó szüleinek és elpanaszolta bujtábaját, értesíti őket, hogy megválni készül ettől a nyomoruságos élettől, jobb lesz az úgy reá, mint a szüleire nézve. Az apa a hogy fia levelét megkapta, azt rögtön a kassai rendőrségnek küldötte meg, hogy akadályozná meg fiát végzetes tettében. A rendőrség kutatott is a fiatal öngyilkosjelölt után, de mindössze csak annyit tudott meg róla, hogy a Mondl-féle szállóban lakott. *Engel* Jenőre eddig még rá nem akadtak.

— **A miskolci felső kereskedelmi iskola** „Önképző kör“-ének alakuló ülése vasárnap, szeptember 25-én tartatott meg *Kovács* Lajos, a magyar nyelv és irodalom tanárának elnöklése alatt. A kör ifjusági hivatalnokai lettek. Titkár: *Klein* Márton; pénztárnok: *Vadász* Dezső; főjegyző: *Politzer* Miksa III. oszt. tanulók és aljegyző: *Grünberger* Mózes II. oszt. tanuló.

— **Halálozás.** Általános és mély részvételt keltett városunk előkelő köreiből *Lehoczky* György nyugalmazott alezredes és társas életünk kedvelt tagjának váratlanul bekövetkezett elhunytja. Néhány nappal ez előtt sorvasztó kór támadta meg szervezét, mely bevégezvén romboló munkáját s kioltá aldásos életét. Temetése vasárnap délután lesz nagy katonai pompával. A kiadott gyászjelentés így hangzik: Alulírottak úgy magok, valamint számos rokonság nevében is mély fájdalommal jelentik a szeretett férj, apa, testvér, sógor, após, nagy-apa és jó rokonnak, *Lehoczky* György urnak ny. m. kir. honvédezeredes, a hadi érem és a katonai érdemkereszt tulajdonosa, a Borsodvármegyei Takarékpénztár felügyelő bizottsága elnökének i. hó 30-án, hajnali 4 órakor, rövid szenvedés után életének 64-ik, boldog házasságának 12-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei 1898. évi október hó 2-án d.

u. 3 és fél órakor fognak az Alsó-Papszer-
utca 3. szám alatti gyásházából az ág. ev.
egyház szertartása szerint a Mindszenti ág.
ev. sirtkertbe örök nyugalomra kísértetni.
Miskolcz, 1898. szeptember 30. Áldás,
béke lengjen drága porai felett! Özv. Le-
hoczky Györgyné szül. Rzymann Adél
mint neje; Lehoczky Béla, Anna, férj. Nagy
Maté Albertné, Emma, Arnold, Róza, Józsi
mint gyermekei; Lehoczky Aranka férj.
Mikola Kálmánné mint testvére; Mikola
Kálmán mint sógor, Nagy Maté Albert mint
vő, Nagy Maté Vilma, Nagy Maté Zoltán
mint unokák.

— **Birói kinevezés.** Ö Felsége a király
Nagy László zilahi kir. törvényszéki jegy-
zőt a mező-csáthi kir. járásbirósághoz al-
biróvá nevezte ki.

— **Névmagyarosítások.** Kobelrausch Ká-
roly állomásfőnök a tiszavizavidéki pályau-
dvaron, valamint Károly, József, Zoltán és
István kiskorú gyermekei vezetéknevének
„Boros“-ra kért átváltoztatása belügyminis-
teri rendelettel megengedett. — Hangen
Alajos, m. á. v. alkalmazott, miskolci lakos,
valamint Johanna, Alajos, Teréz, Mária és
Gizella kiskorú gyermekei vezetéknevének
„Hevesi“-re, — Grósz Ignác m. á. v. alkalm-
mazott miskolci lakos, valamint Etel, Bernát,
Hermina és Jakab kiskorú gyermekei vezeték-
nevének „Nagy“-ra, — Danielisz Lajos m.
á. v. alkalmazott miskolci lakos, vezeték-
nevének „Dániel“-re, — Dominik Lajos máv.
alkalmazott miskolci lakos, vezetéknevének
„Dobai“-ra, — Zareczky Gyula m. á. v.
alkalmazott miskolci lakos, ugyancsak kis-
korú Gyula, István, Károly, József és Ilona
gyermekei vezetéknevének „Békési“-re,
— Szlaminka Antal m. á. v. alkalmazott
miskolci lakos, vezetéknevének „Forrai“-ra,
— Spittko József m. á. v. alkalmazott mis-
kolci lakos, vezetéknevének „Szántó“-ra,
— Stáhl Pál m. á. v. alkalmazott miskolci
lakos, valamint Dezső, Aladár, Mária és
Géza kiskorú gyermekei vezetéknevének
„Sárközi“.

— **A villamos vasutnál** mai naptól kezdve
nevezetes ujtások lépnek életbe és pedig:
az összes kitérők használatba vétele és a
villamosnak éjjeli közlekedése. Nevezetesen:
azon kocsik, melyek eddig a *tiszai vasutól*
a *verestemplomig* közlekedtek, változatlanul
iorgalomban maradnak, úgy számban, mint
indítási idejökben. A tiszai vasut verestem-
plomi direkt forgalom tehát nem változik.
Ellenben a *gőzmalomtól* — vagy a *gömöri*
vasutól — a *városháztérig* két új kocsifog
közlekedni, az összes kitérők használatba
vételével. Ekkép a forgalom ketté lesz
osztva és el lesz érve a város belterületén az
öt perces közlekedés. Tekintetbe veendő az
is, hogy a forgalom ketté osztása által a vas-
uti átjáró sorompója sem fogja többé leg-
kevésbé sem zavarni a belső forgalmat,
mert két kocsifolyton a sorompón innen
fog futni. Megjegyzendő, hogy miután az új
forgalomnál nem minden kocsifut a város-
ból a tiszai vasutig, az egyes kocsik jól
látható jellel lesznek megkülönböztethetők.
És pedig: a Verestemplomtól a Tiszavidéki
vonathoz közlekedő kocsik *vörös zászlóval*
(este *vörös-lámpával*), ellenben a Városház-
téről a gömöri vasuthoz közlekedő kocsik
vörös-fehér-zászlóval (este *vörös-fehér-lámpá-
val*) lesznek ellátva. Az eddig jelzet reformon
kívül még egy másik is fog létesülni, mely
szintén a közönség érdekeit van hivatva
szolgálni. Nevezetesen az *összes éjjeli vonatok-
nál* villamos kocsifog az állomásnál a kö-
zönség rendelkezésére állani. Azonban nem
csak a vasuton érkező utasokat fogja a
villamos beszállítani, hanem a 12 óra 34 p.,
12 óra 54 p. és 2 óra 06 p. vonatokhoz a
vasutis igyekvő utasokat a városból kiszál-
litja. A 2 ó. 34 p. és 2 ó. 51 p. vonatokhoz a
forgalom egyesítve lesz, mert két vonat ér-
kezése között oly rövid az idő, hogy a vil-
lamos az alatt nem jöhet be és így a két
vonat utasait egyszerre szállítja be a városba.
Azon kocsik, melyek éjjel lesznek forgalom-

ban, csak a városháztérig futnak. Az elérendő
cél lényegileg az, hogy a szállodák utasai-
nak legyen módjuk a villamos használatára.
E végből úgy is van e forgalom tervezve,
hogy a villamos kocsik minden egyes szál-
loda előtt a rendes megállási időnél tovább,
2—3 percig megálljanak. Ennek az ujtás-
nak is nagy előnyei vannak és nem kétel-
kedhetünk benne, hogy be fog válni. Az éj-
jeli menetek szerdán éjjel tartattak meg
Koburly, Ganz-gyári mérnök vezetése alatt.

— **Szerencsétlenség.** A keresztényvárosi
vasutnál nagy szerencsétlenség történt tegnapi
délben. *Pavlik* Mária cselédeány a gyorsan
robogó vonat kerekei alá került és életve-
szélyes zúzódásokat szenvedett. A szeren-
csétlen leányt a kórházba szállították, hol
most agoniában van.

— **A VI. pinczesoport gazdasága** október
2-án, azaz vasárnap d. e. 1/2 11 órakor a
városháza nagytermében közgyűlést tart
Rácz Jenő elnöklété alatt, melyre az érde-
keltek tisztelettel meghívatnak.

— **Jóváhagyott büntetés.** A miskolci
kir. törvényszék *Wasserman* Ignác sajó-
szentpéteri lakost család büntetés miatt 8
havi börtönrre ítélte. A kir. törvényszék íté-
letét mind a két felsőbb bíróság meg-
erősítette.

— **Lesz-e kiegyezés?** Ez ma a nagy kérdés
— a mit megfajteni — nem tud semmi zseni
— mert nem tudja senki — hogy a Bánffy
feje — mivel vagyon tele? De azt tudja min-
denki — *Avas*, *Tetemvár* zengi, — hogy
itt az *ősz*, jön a *tél* — közeleg a *hűvös*
szél — *ruha kell jó és meleg* — ámde ezt
hol vegye meg? — Ki a színháznál megáll
— a legjobb helyre talál — ott van mind-
járt mellette — a *Szántó Mór* üzlete! Terme-
megragadó kép — a mi fényes, a mi szép,
— a mi finom, a mi jó — és hihetetlen
olcsó, — az ő nála kapható! — Kapható,
de mit, — érdemes meghaladni! — *Őszi*
ruha minden fajta, — apraja úgy, mint nagyja,
— ki magára felveszi, — benne örömet lel!
— Jól áll és jó meleg, benne senki se dide-
reg! — *Felöltöje* divatos — alacsony vagy
magos — hideg és szél ellen — megvéd
szinte hihetetlen! — *Esőköpeny és havelock* —
mindenféle *téli rokk* — raktáron van nála
és mindenki megcsodálja! — Modern izlése,
szabása — mesés olcsó az ára! Tessék
próbát tenni és — meg lesz a — *kiegyezés*.

— **Alapos oktatás felnőttek-
nek!** Az egyszerű és kettős könyvvitelt,
kereskedelmi levelezést és számvetést, szép-
és helyesírást, valamint a váltóismét a leg-
újabb gyakorlati és könnyű felfogású tan-
módszerem alapján minden irástudó nálam,
ugy magyar, mint német nyelven a **legrövi-
debb idő alatt alaposan megtanulhatja.**
Spronz Dávid, néptanító. Lakik: *Kis-Hunyad-
utca 64. sz.*

Egy finom puha mogyoró-torta egy
korona a *Megay* Róbert cukrászdájában és
annak *fiók-üzletében*, a *Kossuth-szobor* mellett.

Színház, irodalom, művészet.

Megjöttek a színészek!

Vándor golya, fecske s a kurrogó daru
melegebb tanyát kereső ösztönének engedve
utra kelt, hogy ott töltse el a nálunk komor
évszakot, hol örökké mosolygó az ég s hol
a narancs virul.

És a hogy elmennek bánatos bucsuzás
után, lethorgikus alomba merül a nagy ter-
mészet. Álmatag köd borul a rónára, a lige-
tek sárguló lombjára s a halotti ének hang-
ján siró szél temet . . . egyre temet: hervadt
virágszirmot, halálszinlevelet . . .

A mily örömteljes tavaszébredésén történt
világrajövelekor a színes tollu énekesek
csattogó ajkáról felhangzó vidám dal, épen
oly borongós, bánatos kihaltán a siró szél
busan bugó orgonahangja . . .

Ám azért a természet gazdag tárházából
minden hónapra kijut az áldás. Októbernek

is meg van a maga őszi fényű kellemetlen-
sége, hiszen a rekruta-uraknak ekkor kell
berukkolni a regimenthez, hogy mundaiba
bujtatva védelmezzék a fenyegetett világ-
békét.

Nekünk is meghozza október a maga
örömet. Öt hónapon át vándorló dalosaink,
a művészet nemesfajú virágainak hintegetői
érkeznek meg, hogy hét hónapra ismét el-
foglalják hadiszállásukat az átalakítás alatt
álló színháznál.

És ha kihál a liget, ha lehull a virágszi-
rom és unalmas, szürke őszi köd tapad a
földkoronghoz, ott — a muzsák felszentelt
helyén nyoma sem lesz őszenek, gyászos
enyészetnek.

Örök tavasz lesz ott, bájos, mosolygó,
hol örökre zeng a dal csicsérgő, szép han-
gon s derűfényes percznek kellemes érzése
lengi át a szívet.

Nehezen nélkülöztük oly hosszú ideig a
mi kedves színészeinket. Szinte óhajtottuk,
hogy jöjjön már az ősz, a természet ékét
megsemmisítő borongó évszak, hogy jöjje-
nek ők is vele, a kik vándoroltak öt hóna-
pon által.

Mert csak mégis jobb ám Miskolczon
lenni a színészekkel, mint nélkülök 36 fokos
melegű ájerben nyelni a felkavart homok
tűdőröntő porát.

Ugy megdobbán a szívünk! Édes, bold-
ogító érzet nyílal át a lelkünkön, mint a
gondos édesanyának, ki rég nem látott
szerettét reméli mielőbb keblére zárhatni.

Megjöttek a színészek! Tegnap már na-
gyobb részük megérkezett és vidám arcz-
czal, örömtől dobogó szívvél köszönték
Miskolczot, mely ugyan minden ízében a
rég, de azért nekik úgy tetszik, mintha
minden . . . minden átváltozott volna a
rég nem látott helyen.

Üdvözljük teljes szívünkkel a megérke-
zetteket és szeretetszülte szavakkal mond-
juk az „Isten hozottat“!

— **Színházunkban** ma bemutató előadásul
Echeragay világhírű drámája „*Folt, a mely*
tisztit“ kerül színre, melyben a következő
elsőrendű tagok vesznek részt: *Haday* Kal-
mán, *Gazdy* Aranka, *Tomcsányi* Rózsika,
Ebergényiné Amália, *Könyves* Jenő, *Palágyi*
Lajos, *Szepesi* Gusztáv, *Sarlai* Cornéli. Vasár-
nap, az operettársulat bemutatójával, a „*Czi-
terás*“ adatik a következő főszereplőkkel: *He-
vesi* Janka, *Gergely* Gizella, *Nagy* Vilma,
Kozma István, *Mátrai* Kálmán *Sarlai* Cornéli,
Derengi József, *Szathmári* Árpád.

— **„Tüzhely körül“** czim alatt *Tóth* Pál,
a miskolci ev. ref. felsőbb leányiskola igaz-
gató-tanára, 18 elbeszélésből álló kötetet adott
ki. Közönségünk *Tóth* Pál írói munkásságát,
remek tollát eddig megjelent műveiből na-
gyon jól ismeri, fölösleges tehát legújabb
munkáját dicsérni. A most megjelent művet
Gumpert Tekla „*Töchter-Album*“ ifjusági
folyóirata nyomán a magyar viszonyokhoz
alkalmazva németből ültette át a jeles szerző.
Az elbeszélések mindenike oly szép és meg-
ragadó tartalommal bír, hogy azok az ifju
leányok kedélyére és szívvilágára csak ne-
mesítőleg hathatnak. De hát a leányok ke-
délyének és szívvilágának nemesítésében
van-e Magyarországon olyan mester, mint
Tóth Pál? És ha a tartalom szépsége mel-
lett azt is meggondoljuk, hogy azokban a
Tóth Pál gyönyörű stílusát élvezhetjük:
nem csodálkozunk azon, hogy a mű első
kiadása rövid idő alatt elfogyott. A most
második kiadásban megjelent diszes kiállít-
tású könyvet névnapok alkalmával és ka-
rácsnyi ajándékkul ajánljuk olvasóinknak
figyelmébe. A mű megszerezhető minden
könyvkereskedésben. Ára kötvé: 1 frt 80
kr. Ebből a könyvből izlelítő gyanánt mai
számunk tárczájában közöljük a „*Nagymama*
írásztala“ czimű rövid elbeszélést.

Nyilttér.)*

Hogy mennyire illetlen versennyel állok szemben, annak illusztrálására minden további kommentár nélkül közlöm Miskolcz város tek. tanácsának következő végzését:

51. szám.
ízk. 1898.

Végzés.

Wesselényi Géza miskolci lakos értesítettik, hogy **Stamberger Bernát** miskolci lakos 2333/872. sz. a. a könyvkötő, 6286/891. sz. alatt pedig a nyomdai iparra igazolványt nyervén, azon panaszos jelentése, hogy nevezett iparjogositvány nélkül üzi a nyomdai ipart, mint alaptalan, figyelembe vehető nem volt.

Kelt Miskolczon, 1898. augusztus hó 26-án.

A városi tanács,
mint elsőfoku iparhatóság.

Pánczél,
v. aljegyző.

Tisztelettel

Stamberger Bernát.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Meghívás.

A miskolci agyagipar részvénytársaság részvényeseit az alólirott felszámolási bizottság ezennel meghívja az **1898. évi okt. hó 16-án d. e. 10 órakor** Miskolczon, a gyár irodai helyiségében tartandó

közgyűlésre.**Tárgysorozat:**

1. Jelentés a felszámolási bizottság működéséről.
2. Jelentés az 1898. szept. 19-én tartott önkéntes árverés ügyéről.
3. Jelentés arról, hogy az önkéntes árverésen legtöbbet ígért vevők a vételtől visszalépni hajlandók.
4. Határozat az önkéntes árverés ügyében.

A részvényesek figyelme felhívatik a részvénytársasági alapszabályok 9—15. §-aira.

A részvényesek a közgyűlést megelőzőleg a részvénytársaság pénztárhelyiségében letétbe helyezendők.

A felszámolási bizottság különösen ajánlja a t. részvényeseknek az 1898. évi szept. 19-én tartott önkéntes árverés ügyével kapcsolatban a helyi lapokban megjelent közleményeket s felkér minden egyes részvényest, hogy a közgyűlésen megjelenni s alapszabályszerű jogait gyakorolni sziveskedjék.

Miskolcz, 1898. szeptember 30.

A miskolci agyagipar részvénytársaság felszámolási bizottsága.

Legujabb

női ruhakelme különlegességeket

valamint

fekete szöveteket és színes női posztókat

minden ízlést kielégítő nagy választékban ajánl

igen jutányos szabott árak mellett

Feldmann Sándor

női divatáruüzlete

Budapest, V. ker., Bécsi-utca 6. szám.

Minták ingyen és bérmentve.

Pontos és gyors kiszolgálat!

Kedvezményes árak!!

Lövenberg Johanna női divattermében

Miskolcz, **Széchenyi-utca 42. sz.** (Spiegel Jakab ur tőzomszédságában) elsőrangú **bécsi** házaktól beszerzett legujabb divatú

női és gyermek Castor-, filz- és bársonykalapok

elegáns kivitelben

bámulatos olcsó árban kaphatók.

Ugyanott **gyászkalapok** megrendelésre gyorsan s olcsó árban készíttetnek, nemkülönben **használt kalapok átalakíttatnak.**

A n. é. hölgyközönség becses pártfogását kéri kiváló tisztelettel

Lövenberg Johanna, divatárusnő.

Kedvezményes árak!!

Dúsan fölszerelt raktár!

Kitüntetve az 1896. évi országos kiállításon.

Makra Mátyás utódai

asztalos és kárpitos bútorgyára Miskolczon, **Széchenyi- és Szemere-utca sarkán, Debreczeny-féle házban.**

Ajánljuk **saját készítésű, jó és szolid kivitelű bútor-áruinkat.**

Raktáron tartunk mindennemű **asztalos és kárpitozott munkát, vasbútorokat, hajlított bútor-neműket, tükröket, képeket, pipere-bútorokat, szőnyeg- és teppich-árukat.**

Elvállalunk menyasszonyok kiházásítására teljes berendezéseket.

Saját asztalos és kárpitos üzletünkben elvállalunk minden e szakmába vágó munkák készítését, javítását és díszítését.

Fizetési föltételeink a legmértányosabbak. sőt külön

részletfizetési osztályt

is rendeztünk be, hol bárki a legkönnyebb fizetési módokat mellett vásárolhat.

A n. é. közönség támogatását és bizalmát kérve, maradunk

tisztelettel

Makra Mátyás utódai.

1213
V. 98.

Árverési hirdetés.

Alólirott bírósági végrehajtó ezennel köz-
hírré teszi, hogy *Kohn Miksa görömbölyi*
lakosnak Eliás Jakab kegyei lakos elleni
ügyében a miskolczi kir. járásbíróóság 1898.
évi P. v. 922/4. sz. végzésével 193 drb juh-
nak előleges bírói elárverezése rendeltetett el.

Ezen előleges bírói árverésnek *Göröm-
böly községében* leendő eszközzésére 1898.
évi október 3-ik napjának d. e. 9 órája
határidőül kitűzetik, hová is a venni szán-
dekozók ezennel meghivatnak.

Kelt Miskolczon, 1898. szeptember 27.

Némethy Károly,
kir. bir. végrehajtó.

Szives tudomásul!

Van szerencsém a n. é. kö-
zönség szives tudomására jut-
tatni, hogy a színházi idény
beálltával, **előadás után,**
**mindig friss és ki-
tűnő ételek,** valamint
jó italok állanak a n. é.
közönség rendelkezésére ét-
termemben.

Számos látogatásért esd

teljes tisztelettel:

a „*Tannonia*“ étterem
kezelője.

Vendéglő megnyitás.

Alólirott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a miskolczi

polgáregyleti éttermet

átvettem és azt október 1-én megnyitom.

Elfogadok bármely időben, jutányos áron, abonnenseket, úgy benti étkezésre, mint kihordásra.

Főtörékvésem az leendő, hogy izletes ételekkel és tisztán kezelt italokkal t. vendégeim bizalmát kiérdemeljem.

A n. é. közönség szives pártfogását tisztelettel kérve, maradtam alázatos szolgáljuk

Láng Emil,

polgáregyleti vendéglős.

A BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG MISKOLCZON

elfogad PÉNZBETÉTEKET

takarékpénztári könyvecskékre

4 $\frac{1}{2}$ %-os kamatoztatással évi bentartás,

4%-os kamatoztatással rövidebb időre.

Pénztári jegyekre

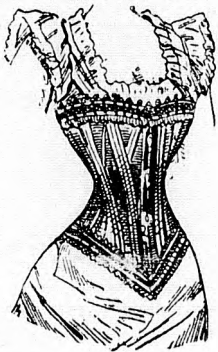
3 $\frac{6}{10}$ %-os kamatoztatással.

Valamennyi betétek után a törvényes 10%-os tőkekamatadót a bank fizeti.

Kölcsönöket

váltókra, betáblázásra, értékpapírokra az időszerinti kamatláb-
viszonyokhoz képest legolcsóbb kamatok mellett adunk.

Az igazgatóság.

Alapítva: 1873.

Kitüntetve:

a debreczeni orsz. tanszer-kiállításon
és az 1886. ezredéves orsz. kiállításon.

A MAGYAR NŐ

nemesak szellemében, hanem alakjának fejlődésében is **kecsebben
van fejlődve.**Ezt továbbra is megtartanunk csak úgy sikerül, ha ismert
cégtől jószabásu fűzőt (miedert) veszünk.A mely cikkben, hogy a régi jó hírnevet továbbra is csak fo-
kozhassem, van szerencsém a n. é. hölgyközönség becses figyelmébe
ajánlani óriási fűző gyári raktáramat, a mely hozzám való bizalommal, úgy mint eddig,
ezután sem fogok visszaélni.Dús raktár: mindennemű zerge-, glace- és szarvasbőr-keztükből hölgyek, urak és gyer-
mekek számára; továbbá mindentéle külföldi pipere- és illatszerek, nemkülönben férfi-
ingek, gallérok, kélzők, mindig a legdivatosabb *nyakkendők, harisngák, zsebkendők, nadrág-
tartók, esőernyők* stb. divatcikkékből. Szpecialista orthopediai betegápolási cikkékből, a
leghíresebb tanárok előírása szerint.Fűzők és keztük tisztításai elfogadtatnak, valamint mérték szerint készíttetnek.
Beesés pártfogását továbbra is kérve, vagyok teljes tisztelettel:

KÁLNAI LIPÓT, keztü- és fűzőgyára
MISKOLCZ és DEBRECZEN.

Árverési hirdetés.

Guttman József magánzálog-
intézete (Széchenyi-utca 96. szám alatt)
közhírré teszi, hogy a nála zálogban lévő
és már elévült zálogtárgyak: **arany-ék-
szer, értékpapír és különféle ingóságok**

1898. október 4-én
d. e. 9 órakor

nyilvános árverésen eladatnak.

Egyszersmind figyelmeztetnek a zálog-
tulajdonosok, hogy a fenti időpontig
zálogtárgyaikat **kiválthatják, vagy meg-
hosszabbíthatják.**Üzletem reggeli 7 órától esti 7 óráig
áll nyitva a t. közönség rendelkezésére.

Az üzlet szombaton és ünne-
pokon is nyitva van.

Guttman József,

magánzálogház-tulajdonos.

Amerikai zsebórák

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 frt.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. — Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől ment. Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** csillagos aczélból és a többi részei alpacéból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLAK SÁNDOR főbizományosnál BUDAPEST, V. ker., Kálmán-utca 17.
Gyűjtőknek 5 db után egy ingyen küldetik.

Eladó ház.

Heőcsabán

a Barát-utca 106. sz. a.

ház nagy telekkel

és tegeelővel együtt

szabad kézből eladó.

Értekezhetni lehet a tulajdonossal ugyanott.

Kitünő must

kapható:

Laczy Lajosnál

Sörház-utca 54. szám.

Hölgyek,

kik postára, vasúthoz, tanítónőképezdebe stb. óhajtanak lépni, a legrövidebb idő alatt kiképzést nyerhetnek a polgári iskola 4 osztályából.

Iskolaügyekben mindkét nembeli fiatalságnak útmutatással, illetve felvilágosítással készséggel szolgál

FRIEDLÄNDER ÁRMIN

Miskolczon, Batthyányi-utca 11. szám.

Díjazás csak siker esetén.

Van szerencsém a t. építész és építető urak szives figyelmét felhívni üzletben kapható nagy választéku valódi

friedlandi öntött vas- és zománczolt tűzálló betétes kályhákra,

melyeknek gondos felállítása **saját felügyeletem alatt történik**, azok jóságáért szavatosságot vállalok.

Ajánlom továbbá **dúsan felszerelt vasraktáramat**, különösen **épületvasalásaimat** a legolcsóbb árak mellett.

Kiváló tisztelettel

Pigay Imre,

vaskereskedő

a Forgóhídnál.

Csász. és kir. udv. szállító.

Kizárólagos szabadalom.

!! Egy kísérlet elég !!

EXSICCATOR

de Ritter.

Fontos földbirtokosoknak, háztulajdonosoknak, szőlőbirtokosoknak, gyárosoknak, bőrgyáraknak stb. **Mindenemü penészgombát és fal-nedvességet gyökeresen kiirt**, úgy hogy ezek többé nem kerülhetnek felszínre. **10.000 elismerés Ezen szer a kontinens minden! hasonló szerét felülmulja.**

Ismertetés ingyen.

Iroda: Bécs, III. Parkgasse 10.